

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОЛИЦИЈИ

Члан 1.

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о полицији („Службени гласник РС,” бр. 6/16), члан 2. мења се и гласи:

„Члан 2.

Унутрашњи послови су законом утврђени послови државне управе које обавља Министарство из утврђеног делокруга и надлежности.“

Члан 2.

Члан 3. мења се и гласи:

„Члан 3.

Полиција је централна организациона јединица Министарства.

У обављању својих послова Полиција грађанима пружа заштиту њихових Уставом зајемчених људских, мањинских права и слобода, и друге заштићене вредности у демократском друштву, уз могућност законите употребе принуде.

Делатност полиције представља јавни сервис, и служи интересима грађана, заједнице, као и јавних институција, искључиво на основу Устава и закона.“

Члан 3.

Члан 4. мења се и гласи:

„Члан 4.

Министар унутрашњих послова (у даљем тексту: министар) у оквиру одредби овог закона, предлаже Влади начин обављања унутрашњих послова.“

Члан 4.

Члан 9. мења се и гласи:

„Члан 9.

Влада уредбом о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству, утврђује делокруг и категоризацију организационих јединица Министарства, као и седишта и подручја за која се образују те јединице, те број, систематизацију, врсту, односно статус и опис радних места, радна места за која се предвиђају посебни услови за њихово попуњавање, начин руковођења, планирања и извршавања послова.“

Члан 5.

Члан 15. мења се и гласи:

„Члан 15.

Министарство непосредно сарађује са службама безбедности у Републици Србији кроз размену информација и техничку сарадњу, у складу са правима и дужностима утврђеним Уставом и законом.

Посебни облици организовања и узајамног обавештавања у извршавању заједничких задатака могу бити уређени споразумима о сарадњи из става 1. овог члана.“

Члан 6.

У члану 20. став 2. после речи: „Влада“ тачка се брише и додају се речи: „на предлог министра.“

Члан 7.

У члану 21. додају се ст. 2., 3., 4. и 5. који гласе:

„Полицијском службенику који је распоређен ван Министарства припада плата, односно накнада по одредбама овог закона.

Полицијски службеник који је упућен на службу у дипломатско конзуларно представништво, плата, додаци и накнаде и друга примања утврђују се прописима који се примењују на запослене у дипломатско-конзуларним представништвима у иностранству.

Основни коефицијент плате према чину и дужности, односно према задацима и пословима које обавља полицијски службеник упућен на дипломатско конзуларно представништво у иностранство, прописује Влада на предлог Министра унутрашњих послова.

Полицијском службенику коме је министар унутрашњих послова одобрио рад у иностранству или у међународној организацији, односно регионалној иницијативи припадају плата и друге накнаде, ако та права не остварује на основу билатералних уговора или уговора закључених са међународном организацијом или регионалном иницијативом.“

Члан 8.

У члану 22. став 6. после речи: „Влада“ тачка се брише и додају се речи: „на предлог министра.“

Члан 9.

У члану 23. став 4. мења се и гласи:

„Специјална и посебне јединице полиције, као и Жандармерија ангажују се одлуком руководиоца одговарајуће организационе јединице.“

Став 5. брише се.

У досадашњем ставу 6. који постаје став 5. речи: „ст. 4. и 5.“ замењују се речима: „става 4.“.

Досадашњи ст. 7. и 8. постају ст. 6. и 7.

Члан 10.

У члану 24. тачка 10) мења се и гласи:

„10) ради на решавању статусних питања грађана и издавању јавних исправа из свог делокруга, осим возачке и саобраћајне дозволе;“

Члан 11.

У члану 51. став 1. уводна реченица мења се и гласи:

„Директор полиције или начелник полицијске управе односно лице које они за то овласте може наредбом да наложи Полицији, ради обезбеђивања јавног реда и мира или заштите здравља и живота људи да:“

Члан 12.

У члану 112. после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Електромагнетна средства је могуће користити само у ситуацијама где постоји стварна и непосредна опасност по живот или опасност од озбиљних повреда и где мање опасна средства принуде није могуће употребити.“

Члан 13.

У члану 132. став 2. после речи: „Влада“ тачка се брише и додају се речи: „на предлог министра.“

Члан 14.

У члану 133. став 1. мења се и гласи:

„Стручно оспособљавање и усавршавање у Министарству остварује се у складу са дефинисаним потребама и према одговарајућим програмима и плановима обука.“

После става 4. додаје се став 5. који гласи:

„У случају да се стручно усавршавање реализује на удаљености већој од 75 км од места пребивалишта запосленог или у случају да је запослени обавезан на целодневно присуство у месту стручног усавршавања, запослени у Министарству за време трајања стручног усавршавања има право на смештај, исхрану и 20% дневнице.“

Члан 15.

У члану 135. став 2. мења се и гласи:

„Изузетно од става 1. овог члана, радни однос државног службеника заснива се по аутоматизму за дипломиране студенте Криминалистичко-полицијске академије, као и премештајем по основу споразума о преузимању из другог државаног органа.“

У ставу 6. после речи: „Влада“ тачка се брише и додају се речи: „на предлог министра.“

Члан 16.

У члану 142. став 10. брише се.

Члан 17.

У члану 150. ст. 1., 2., 3. и 4. мењају се и гласе:

„Руководиоци стратешког и високог нивоа Дирекције полиције распоређују се по спроведеном јавном конкурсусу.“

Руководилац из става 1. овог члана распоређује се и разрешава решењем које доноси министар на образложени предлог директора полиције.

Руководилац из става 1. овог члана разрешава се на образложени предлог директора полиције уколико не остварује резултате рада у оквиру компетенција радног места.

Министар може да затражи од директора полиције предлог за распоређивање руководиоца из става 1. овог члана у случају да је то радно место непопуњено дуже од три месеца, односно предлог за разрешење руководиоца из става 1. овог члана у случају да исти не остварује резултате рада у оквиру компетенција радног места.“

Члан 18.

У члану 151. став 3. после речи: „полиције по“ додаје се реч: „образложеном“.

Члан 19.

У члану 154. став 2. речи: „24 сата“ замењују се речима: „пет дана“.

Члан 20.

У члану 169. став 2. мења се и гласи:

„Полицијски службеници не могу бити активни чланови политичких странака, нити политички деловати у Министарству.“

Члан 21.

У члану 172. тачка 2) брише се.

Члан 22.

У члану 189. став 1. мења се и гласи:

„Запослени у Министарству има право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада.“

Члан 23.

У члану 207. став 1. тачка 19) брише се.

Тачка 26) мења се и гласи:

„26) активно чланство у политичким странкама и организацијама, страначко организовање или политичко деловање у Министарству;“

Члан 24.

У члану 222. став 2. тач. 1) и 2) мењају се и гласе:

„1) разматра тромесечне и ванредне извештаје о стању безбедности у Републици Србији;

2) разматра тромесечне и ванредне извештаје о раду Министарства;“

Члан 25.

У члану 224. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Надлежност постојећих одељења, јединице или канцеларије које се баве питањима из домена унутрашње контроле полиције (Одељења за оцену законитости у раду у Управи полиције, Одељење за безбедност и законитост у Жандармерији и Одељење за контролу рада законитости у Управи полиције за Град Београд) се укидају и сва надлежност додељује се само телу задуженом за унутрашњу контролу полиције.“

Досадашњи став 5. који постаје став 6. мења се и гласи:

„Начелник Сектора унутрашње контроле најмање једном годишње подноси надлежном одбору за унутрашње послове Народне скупштине Републике Србије извештаје о раду Сектора унутрашње контроле, као и ванредне извештаје на захтев народних посланика.“

Члан 26.

У члану 230. став 3. мења се и гласи:

„У вршењу контроле, полицијски службеници унутрашње контроле могу примењивати тест интегритета као инструмент у сузбијању корупције на свим нивоима и према свим радним местима.“

После става 4. додају се нови ст. 5, 6. и 7. који гласе:

„Сектор унутрашње контроле може примењивати тест интегритета поштујући основна људска права и слободе, као и професионални интегритет тестираног субјекта. Забрањено је подстицање чињења кривичног дела приликом примене теста интегритета.“

Тест интегритета, на образложени предлог начелника Сектора унутрашње контроле и захтева јавног тужиоца, одобрава судија за претходни поступак образложеном наредбом. Предлог, захтев и одлука о примени теста интегритета сачињавају се у писаном облику. Предлог садржи податке и чињенице које су од значаја за одлучивање о примени теста интегритета. У случају неприхватања захтева, судија за претходни поступак наводи разлоге одбијања.

Одлука о наставку примене теста интегритета, односно о његовој обустави доноси се у року од 72 часа од подношења захтева. Одлука о обустави теста интегритета мора бити писано образложена.“

Досадашњи ст. 5 до 10. постају ст. 8 до 13.

Члан 27.

У члану 240. став. 1. мења се и гласи:

„Евиденцију притужби и извештавање о решавању притужби врше надлежне притужбене јединице у оквиру централног регистра притужби у надлежности Сектора унутрашње контроле у складу са прописом којим се уређују евиденције и обрада података у области унутрашњих послова.“

Члан 28.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије.“

Образложење

I. Уставни основ

Уставни основ за доношење Закона о полицији садржан је у одредби члана 97. тачка 4. Устава Републике Србије, којом је утврђено да Република Србија уређује и обезбеђује, између осталог, безбедност Републике Србије и њених грађана.

II. Разлози за доношење закона

Предложене измене и допуне Закона о полицији су потребне с обзиром на стање у оквиру МУП - а, као и због лошег положаја полицијских службеника у који су доспели с обзиром на тешку финансијску ситуацију у којој се већ годинама налазе, а нарочито у последње две године када су им два пута умањена примања, а „промене” су претрпеле и дневнице које су увредљиво мале (150 динара), и за које се једва може купити јогурт, кифла и паштета. Неопходно је поправити положај полицијских службеника, отклонити недоумице и смањити простор за злоупотребу службеног положаја. Сматрам да је то недопустив однос према онима који свакодневно обезбеђују јавни ред и мир и брину о безбедности грађана у Србији. Од јуна 2015. па до септембра 2016. године, самоубиство је извршило преко 10 полицајаца што је алармантан податак, што такође говори о лошем положају у коме су се нашли полицајци у Србији. Полиција треба да се реформише на један општеприхваћен начин, савремен, модеран начин какав постоји у савременим, модерним земљама света.

У Закона о полицији примећено је мешање унутрашњих послова са полицијским пословима. Министар може сам да прописује одређене акте ниже правне снаге, међутим у демократском друштву не сме се оставити на савести министра да он прописује како се обављају унутрашњи послови, већ он може да начин обављања предложи Влади, док ће Влада са својим интегритетом и легитимитетом као највише извршно тело у Републици Србији разматрати о предложеном начину обављања унутрашњих послова.

Сматрам да је потребно обезбедити јавност докумената који уређују управљање људским ресурсима, чиме се потврђује демократски карактер рада Полиције. До сада је Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова био поверљивог карактера, и као такав изазивао сумње у демократски рад полиције. Препорука је да се уместо правилника усвоји уредба која ће да уреди начела за унутрашње уређење и систематизацију радних места у Министарству, или на други начин омогућити јавности да има увид у документе који уређују област управљања људским ресурсима. Уредба Владе била би доступна јавности јер се објављује у Службеном гласнику на основу Закона о Влади (члан 46).

Имајући у виду недовољно оперативну независност полиције у кривичним истрагама у односу на службе безбедности што је препознато као посебна препорука у Извештају о screeningu за Поглавље 24 (Правда, слобода и безбедност), неопходно је сарадњу између полиције и служби безбедности јасно омеђити само на нужну сарадњу у складу са Уставом и законом.

Такође сматрам, да министар може ефикасније да предвиди критеријуме и начин одабира представника за упућивање, њихов број, као и друга питања од значаја за обављање унутрашњих послова ван територије Републике Србије, сачини предлог који ће послати Влади на разматрање.

Сматрам да нема разлога да се Жандармерија ангажује по другачијој процедури од посебних и Специјалне јединице полиције када је већ дефинисано да се Специјална антитерористичка јединица, Хеликоптерска јединица и Жандармерија приликом ангажовања које обухвата употребу једног или више одреда у максималном капацитету, ангажују одлуком руководиоца одговарајуће организационе јединице уз претходно прибављено одобрење директора полиције и претходно прибављену сагласност министра.

Нема разлога да се издавање возачке и саобраћајне налази у надлежности Дирекције полиције, када за тај посао могу да буду оспособљене локалне самоуправе. На тај начин, полиција би се растеретила дела бирократског посла, а средства би била алоцирана на опремање и модернизацију полиције.

У складу са препорукама Европског комитета за превенцију тортуре и нехуманог или понижавајућег третмана или кажњавања (ЦПТ/Инф/Е (2002) 1 - Рев. 2015) неопходно је ограничити употребу електромагнетних средстава јер је у пракси долазило до озбиљних последица по здравље лица над којима је примењено електромагнетно средство.

Министарство мора да одреди потребе система и да у складу са тим школује студенте на Криминалистичко-полицијској академији, који морају имати предност у односу на све остале који се запошљавају у Министарству због своје стручности и вишегодишњег образовања из области делатности Министарства унутрашњих послова.

Министар може ефикасније да предвиди поступак и начин спровођења конкурса и сачини предлог који ће послати Влади на разматрање.

Предлажем да не постоји одредба у Закону о полицији да за поједина радна места у Министарству утврђена актом из члана 9. став 2. овог закона, у поступку вршења безбедносне провере је обавезно полиграфско испитивање, јер није јасно шта се дешава ако кандидат одбије полиграфско испитивање с обзиром да је реч о полицијској техници која се примењује на добровољној основи. Такође, на овај начин се омогућава, с обзиром да нису дефинисана Закона која радна места су подложна полиграфу, коришћење полиграфа за велики број радних места, што обесмишљава његову употребу и омогућује злоупотребу у пракси. Исувише је опште формулисано, а акт а из члана 9. став 2. Закона о полицији је поверљивог карактера, тако да је контрола употребе полиграфа у ове сврхе ограничена.

Уколико се директор полиције бира на јавном конкурс, не постоји разлог због кога се руководиоци стратешког и високог нивоа Дирекције полиције распоређују по спроведеном интерном конкурс. Како би се подигао ниво професионалности, отворености, како би се ојачала транспарентност, неопходно је омогућити јавне конкурсе и за ове позиције.

Како би се умањила арбитарност приликом распоређивања или разрешења, неопходно је да постоји образложени предлог директора полиције. Такође, на тај начин поступак распоређивања и разрешења постаје транспарентнији и део демократских процеса у друштву. Затим, рок који

поставља овај Закон у трајању од шест месеци превише је дуг за постојање упражњеног места на руководећем положају, те га је неопходно скратити на три месеца.

Како би се умањила арбитрарност приликом распоређивања или разрешења руководиоца средњег и оперативног нивоа, неопходно је да постоји образложени предлог директора полиције. Такође, на тај начин поступак распоређивања и разрешења постаје транспарентнији и део демократских процеса у друштву.

Рок од седам сати који Закон обухвата, представља исувише кратак рок за полицијског службеника, наравно осим уколико није реч о изузетним случајевима. Такође, ова одредба се усклађује са чланом 56. Закона о раду којим је предвиђено да: „Послодавац је дужан да обавести запослене о распореду и промени распореда радног времена најмање пет дана унапред, осим у случају увођења прековременог рада. Изузетно послодавац може да обавести запослене о распореду и промени распореда радног времена у краћем року од пет дана, али не краћем од 48 часова унапред у случају потребе посла услед наступања непредвиђених околности.“ Уз то, предложеном одредбом где се обавештавање полицијског службеника о распореду и промени распореда може вршити седам сати пре промене распореда радног времена, омогућава руководиоцу да на законит начин мобингује полицијске службенике и да кажњава непослушне, а са друге стране, руководиоцима се омогућава да бројем полицијских службеника надоместе неангажовање у планирању послова и задатака.

Одредба члана 169. став 2. Закона о полицији, која се односи на чланство у странкама полицијских службеника супротна је правима грађана, а поред тога постоји велики простор за злоупотребе, те је забрану чланства у странкама нужно ограничити на активно чланство.

Одредбом члана 172. тачка 2) Закона о полицији, руши се презумпција невиности, те предлажем њено брисање, као несагласну са највишим правним актом – Уставом Републике Србије. Сматрам да се овом одредбом отворио простор за злоупотребе и да се отвара простор за обрачун са „неподобним кадровима“ у било ком смислу.

Уколико би остала одредба да запослени у Министарству има право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада у висини трошкова само на територији општине или града запослења, на тај начин би била ускраћена великом броју полицијских службеника који су због лоше поделе посла принуђени да путују до радног места на територије других градова и општина.

У члану 207. ставу 1. Закона, тачка 19) која наводи „самоиницијативно иступање полицијских службеника и осталих запослених у јавности и средствима јавног информисања у вези с радом, које је изазвало или би могло да изазове штетне последице по углед Министарства“, на директан начин отвара простор за обрачунавање са синдикалним представницима, али и са тзв. „узбуњивачима“, који могу да пријаве неправилности и незаконите делатности у раду користећи и средства јавног информисања у ситуацијама када институције закажу. Такође, Тачку 26) потребно је редефинисати само као активно политичко чланство. У супротном случају, предложена одредба била би супротна правима свих грађана, а поред тога постоји велики простор за

злоупотребе, те је забрану чланства у странкама нужно ограничити на активно чланство.

Потребно је прецизирати начин на који Народна скупштина, Скупштина Војводине, Покрајинска Влада, као скупштина и извршни органи локалне самоуправе, контролишу рад полиције. Обавезе МУП да подноси извештај о стању безбедности у Србији Народној скупштини би требало усагласити са обавезама система одбране који подноси тромесечне извештаје. Толика учесталост је и предуслов за боље упознавање посланика са стањем у тој области и преузимање активније улоге.

Такође, потребно је извештај о стању безбедности раздвојити од извештаја о раду, како би се одвојиле информације о стању и развоју МУП-а од информација о трендовима криминала и других безбедносних феномена. На тај начин би посланицима било омогућено да раздвоје надзор над ефикасношћу рада МУП у решавању безбедносних проблема, од надзора управљања и законитости рада МУП.

Имајући у виду да примарно законодавство не спомиње ниједну организациону јединицу одговорну за унутрашњу контролу, логичан закључак је да се очекује да је Сектор једино тело надлежно за обављење задатака унутрашње контроле полиције.

Постоје још три „специјализована одељења” која се баве истом темом, а која се налазе под Дирекцијом полиције: а) Одељење за контролу законитости у раду у Управи полиције; б) Одељење за безбедност и законитост у Жандармерији; ц) Одељење за контролу законитости у раду у Управи полиције за град Београд. Закључујемо да постоје четири организационе јединице које се баве унутрашњом контролом. Поред тога, ова тела су формирана на основу различитих правних инструмената. Један од њих, Сектор за унутрашњу контролу, је формиран на основу закона. Остала тела су формирана на основу поџаконских аката или административних одлука (ово питање није било могуће разјаснити). Резултат је да нема одредбе која регулише питање координације активности које предузимају наведе организационе јединице. Јасно је да оваква организациона структура ствара проблем у преклапању и/или понављању активности, што је и напоменуто током састанака са руководством наведених одељења. Време, ресурси и информације се губе. Недостатак централизованог система отвара простор за могуће злоупотребе које дозвољавају да се битне информације задрже “унутар система”.

Рационална употреба ресурса и принципа правичне и транспарентне административне организације сугерише да сва три специјализована одељења треба укинути и да централно тело буде једино надлежно за задатке унутрашње контроле. Ова јединица треба да буде адекватно попуњена људским ресурсима. Стога предлажемо да се укину сва постојећа одељења, јединице или канцеларије које се баве питањима из домена унутрашње контроле полиције и да се сва надлежност додели само телу задуженом за унутрашњу контролу полиције.

Већа одговорност према грађанима, али и независност и контрола Сектора обезбеђује се увођењем обавезе да начелник Сектора директно извештава надлежни одбор за унутрашње послове, као и да постоји могућност да народни посланици (без обзира на то да ли су чланови одбора) постављају питања начелнику о раду Сектора, нарочито у случајевима када постоје сумње

да су полицијски службеници и остали запослени у Министарству починили тешка кривична дела повезана са корупцијом и организованим криминалом.

Узимајући у обзир да ће се увести „тест интегритета“, главни принципи процедура за тестове интегритета морају да буду јасно регулисани кроз примарно законодавство, док само питање о начину реализације тестова интегритета треба да буду предмет подзаконских аката.

Елемент од велике важности јесте примена тестова интегритета не само према полицијским службеницима нижег ранга већ и према службеницима на вишим позицијама. Ако је другачије, ова „алатка“ ризикује да постане само пука демагошка мера. Ако се тестови интегритета уведу као превентивне процедуре, обезбедити обавезу да се овакви тестови спроводе од стране адекватног тела на свим нивоима и према свим радним местима. Примена теста интегритета у Закону о полицији прописана је исувише опште и изазива највише дилема. Целокупна материја треба да буде уређена посебним прописом, који треба да донесе Министар у року од годину дана након што на снагу ступи Закон о полицији. То није добро решење из два разлога. Законом нису постављени заштитни механизми који би требало да онемогуће злоупотребе у пракси. Реч је о клопци која може да буде предмет политичких злоупотреба, посебно у тренутку када Сектор унутрашње контроле може да контролише рад свих запослених у Министарству. Посебно је осетљиво у тренуцима, који су постојали у блиској прошлости, када управљачка структура у Министарству унутрашњих послова, долази из две различите политичке странке.

У складу са румунским законом који уређује тест интегритета, и који је био основа за Закон о полицији, предлаже се увођење два става на основу којих се уведу заштитни механизми који би требало да ограниче злоупотребе у пракси. Прво је потребно истаћи да Сектор унутрашње контроле може примењивати тест интегритета поштујући основна људска права и слободе, као и професионални интегритет тестираног субјекта. Затим да је забрањено је подстицање чињења кривичног дела приликом примене теста интегритета. У румунском закону постоји идентична одредба.

Поред тога, потребно је уредити поступак примене теста интегритета. С обзиром да у тренутним околностима није могуће предвидети тест интегритета Законом о кривичном поступку, примена ове антикорупцијске мере би требало да поседује исти степен контроле као и посебне доказне радње, имајући у виду да је у разлозима за усвајање закона речено да је тест интегритета предвиђен као метод за разоткривање кривичног дела корупције и коруптивног понашања службеника, а не за превенцију како стоји члану 230. Закона о полицији. Примену теста интегритета би требало да одобри судија за претходни поступка, који је и овим Законом одређен као спољашњи контролор.

У МУП не постоји централизовано вођење предмета притужби и представки, а ни Закона о полицији не прописује ову обавезу прецизно. Тренутно, свака организациона јединица која прима притужбе, као и Биро за притужбе и представке у Кабинету министра унутрашњих послова и Сектор унутрашње контроле воде одвојене евиденције притужби. Другим речима, нису све притужбе и представке које се подносе против полицијских службеника заведене у исти регистар и не стижу до СУК. Ово чини да унутрашња контрола буде још више компликована и повећава ризик преклапања и губљења информација. Имајући у виду да по речима, начелника СУК, између 30 и 40 %

кривичних пријава које покрене СУК иницирано примањем анонимних притужби грађана, потребно је осигурати да информације о свим притужбама буде централизован и у надлежности СУК. Како би се систем унутрашње контроле хармонизовао и у циљу повећања ефикасности, поменути Биро треба укинути, а његове надлежности пренети на организациону јединицу са адекватном попуњеношћу унутар Сектора за унутрашњу контролу.

III. Објашњење основних правних института и појединачних решења

У члану 1. Предлога закона предложеном изменом члана 2. Закона о полицији наводи се шта спада под надлежност унутрашњих послова.

У члану 2. Предлога закона којим се мења члан 3. наводи се да је полиција централна организациона јединица Министарства и да у обављању својих послова Полиција грађанима пружа заштиту њихових Уставом зајемчених људских, мањинских права и слобода, и друге заштићене вредности у демократском друштву, уз могућност законите употребе принуде, као и да делатност полиције представља јавни сервис и служи интересима грађана, заједнице, као и јавних институција, искључиво на основу Устава и закона.

У члану 3. Предлога закона којим се мења члан 4. где се каже да Министар унутрашњих послова (у даљем тексту: министар) у оквиру одредби овог закона, предлаже Влади начин обављања унутрашњих послова.

У члану 4. Предлога закона којим се мења члан 9. где се наводи да Влада уредбом о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству, утврђује делокруг и категоризацију организационих јединица Министарства, као и седишта и подручја за која се образују те јединице, те број, систематизацију, врсту, односно статус и опис радних места, радна места за која се предвиђају посебни услови за њихово попуњавање, начин руковођења, планирања и извршавања послова.

У члану 5. Предлога закона којим се мења члан 15. Министарство непосредно сарађује са службама безбедности у Републици Србији кроз размену информација и техничку сарадњу, у складу са правима и дужностима утврђеним Уставом и законом, као и да се посебни облици организовања и узајамног обавештавања у извршавању заједничких задатака могу бити уређени споразумима о сарадњи из става 1. овог члана.

У члану 6. Предлога закона којим се мења члан 20. у чијем ставу 2. се додају речи: „на предлог министра.

У члану 7. Предлога закона којим се мења члан 21. у којем се додају ст. 2., 3., 4. и 5. који прецизно уређују радна права полицијских службеника који су упућени у службу ван МУП-а и у иностранству у складу са добром праксом Министарства одбране.

У члану 8. Предлога закона којим се мења члан 22. тако да се тачка брише и додају се речи: „на предлог министра.“

У члану 9. Предлога закона којим се мења члан 23. тако да се у ставу 4. наводи да специјална и посебне јединице полиције, као и Жандармерија ангажују се одлуком руководиоца одговарајуће организационе јединице, као и да се став 5. брише.

У члану 10. Предлога закона којим се мења члан 24. тачка 10) у којој се сада наводи да дирекција полиције ради на решавању статусних питања

грађана и издавању јавних исправа из свог делокруга, осим возачке и саобраћајне дозволе.

У члану 11. Предлога закона којим се мења члан 51. тако да се у ставу 1. у уводној реченици наводи да директор полиције или начелник полицијске управе односно лице које они за то овласте може наредбом да наложи Полицији, ради обезбеђивања јавног реда и мира или заштите здравља и живота људи.

У члану 12. Предлога закона којим се мења члан 112. где се после става 2. додаје став 3. у коме се наводи да је електромагнетна средства могуће користити само у ситуацијама где постоји стварна и непосредна опасност по живот или опасност од озбиљних повреда и где мање опасна средства принуде није могуће употребити.

У члану 13. Предлога закона којим се мења члан 123. тако да се у ставу 2. после речи: „Влада“ тачка се брише и додају се речи: „на предлог министра.

У члану 14. Предлога закона којим се мења члан 133. тако што се став 1. мења тако да сада се наводи да стручно оспособљавање и усавршавање у Министарству остварује се у складу са дефинисаним потребама и према одговарајућим програмима и плановима обука, и додаје се став 5. у коме се каже да у случају да се стручно усавршавање реализује на удаљености већој од 75 км од места пребивалишта запосленог или у случају да је запослени обавезан на целодневно присуство у месту стручног усавршавања, запослени у Министарству за време трајања стручног усавршавања има право на смештај, исхрану и 20% дневнице.

У члану 15. Предлога закона у којем се мења члан 135. став 2. тако да се сада наводи да министарство мора да одреди потребе система и да у складу са тим школује студенте на Криминалистичко-полицијској академији, који морају имати предност у односу на све остале који се запошљавају у Министарству због своје стручности и вишегодишњег образовања из области делатности Министарства унутрашњих послова.

У члану 16. Предлога закона у којем се мења члан 142. став 10. брише се.

У члану 17. Предлога закона у коме се мења ст. 1. до 4. члана 150. где се између осталог наводи да се руководиоци стратешког и високог нивоа Дирекције полиције распоређују по спроведеном јавном конкурсима и да се распоређивање и разрешавање врши решењем које доноси министар на образложени предлог директора полиције.

У члану 18. Предлога закона где се у члану 151. у ставу 3. после речи: „полиције по“ додаје реч: „образложеном“.

У члану 19. Предлога закона где се у члану 154. став 2. речи: „24 сата“ замењују се речима: „пет дана“.

У члану 20. Предлога закона којим се врши измена у члану 169. став 2. тако да се сада наводи да полицијски службеници не могу бити активни чланови политичких странака, нити политички деловати у Министарству.

У члану 21. Предлога закона којим се у члану 172. брише тачка 2).

У члану 22. Предлога закона којим се врши измена у члану 189. ставу 1. тако да сада се наводи да запослени у Министарству има право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада.

У члану 23. Предлога закона којим се врши измена у члану 207. ставу 1. брише се тачка 19), а тачка 26) се мења тако да се сада каже да су тешке повреде службене дужности између осталог и активно чланство у политичким странкама и организацијама, страначко организовање или политичко деловање у Министарству.

У члану 24. Предлога закона којим се врши измена у члану 222. у ставу 2. тач. 1) и 2) где се наводи да одбор разматра тромесечне и ванредне извештаје о стању безбедности у Републици Србији и да разматра тромесечне и ванредне извештаје о раду Министарства.

У члану 25. Предлога закона којим се врши измена у члану 224. где се после става 1. додаје став 2. у коме се наводи да надлежност постојећих одељења, јединице или канцеларије које се баве питањима из домена унутрашње контроле полиције (Одељења за оцену законитости у раду у Управи полиције, Одељење за безбедност и законитост у Жандармерији и Одељење за контролу рада законитости у Управи полиције за Град Београд) се укидају и сва надлежност додељује се само телу задуженом за унутрашњу контролу полиције и да начелник Сектора унутрашње контроле најмање једном годишње подноси надлежном одбору за унутрашње послове Народне скупштине Републике Србије извештаје о раду Сектора унутрашње контроле, као и ванредне извештаје на захтев народних посланика.

У члану 26. Предлога закона којим се врши измена у члану 230. тако што се став 3. мења и додају се нови ст. 5., 6. и 7.

У члану 27. Предлога закона којим се врши измена у члану 240. ставу 1. где се наводи да евиденцију притужби и извештавање о решавању притужби врше надлежне притужбене јединице у оквиру централног регистра притужби у надлежности Сектора унутрашње контроле у складу са прописом којим се уређују евиденције и обрада података у области унутрашњих послова.

У члану 28. Предлога закона предвиђено је да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

IV. Анализа ефеката за доношење закона

Примена овог закона спречава даље штетне последице како по припаднике Министарства унутрашњих послова, тако и по грађане Републике Србије.

V. Процена финансијских средстава потребних за спровођење закона

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна финансијска средства у буџету Републике Србије.

VI. Разлози за доношење закона по хитном поступку

Доношење овог закона по хитном поступку се предлаже из разлога да би се избегле даље штетне последице по грађане и друштво као целину.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДБЕ ЗАКОНА О ПОЛИЦИЈИ КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ И ДОПУЊУЈУ

Члан 2.

~~Унутрашњи послови су законом утврђени послови државне управе, које обавља Министарство, а чијим обављањем се остварује и унапређује безбедност грађана и имовине, пружа подршка владавини права и обезбеђује остваривање Уставом и законом утврђених људских и мањинских права и слобода, као и други, са њима повезани послови из утврђеног делокруга и надлежности Министарства.~~

УНУТРАШЊИ ПОСЛОВИ СУ ЗАКОНОМ УТВРЂЕНИ ПОСЛОВИ ДРЖАВНЕ УПРАВЕ КОЈЕ ОБАВЉА МИНИСТАРСТВО ИЗ УТВРЂЕНОГ ДЕЛОКРУГА И НАДЛЕЖНОСТИ.

Полиција

Члан 3.

~~Полиција је централна организациона јединица Министарства која у обављању унутрашњих, односно полицијских послова, штити и унапређује безбедност грађана и имовине, поштујући Уставом зајемчена људска и мањинска права и слободе и друге заштићене вредности у демократском друштву, уз могућност на Уставу и закону засноване употребе средстава принуде.~~

ПОЛИЦИЈА ЈЕ ЦЕНТРАЛНА ОРГАНИЗАЦИОНА ЈЕДИНИЦА МИНИСТАРСТВА.

У ОБАВЉАЊУ СВОЈИХ ПОСЛОВА ПОЛИЦИЈА ГРАЂАНИМА ПРУЖА ЗАШТИТУ ЊИХОВИХ УСТАВОМ ЗАЈЕМЧЕНИХ ЉУДСКИХ, МАЊИНСКИХ ПРАВА И СЛОБОДА, И ДРУГЕ ЗАШТИЋЕНЕ ВРЕДНОСТИ У ДЕМОКРАТСКОМ ДРУШТВУ, УЗ МОГУЋНОСТ ЗАКОНИТЕ УПОТРЕБЕ ПРИНУДЕ.

ДЕЛАТНОСТ ПОЛИЦИЈЕ ПРЕДСТАВЉА ЈАВНИ СЕРВИС, И СЛУЖИ ИНТЕРЕСИМА ГРАЂАНА, ЗАЈЕДНИЦЕ, КАО И ЈАВНИХ ИНСТИТУЦИЈА, ИСКЉУЧИВО НА ОСНОВУ УСТАВА И ЗАКОНА.

Члан 4.

~~Министар унутрашњих послова (у даљем тексту: министар) у оквиру одредби овог закона, прописује начин обављања унутрашњих послова.~~

МИНИСТАР УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: МИНИСТАР) У ОКВИРУ ОДРЕДБИ ОВОГ ЗАКОНА, ПРЕДЛАЖЕ ВЛАДИ НАЧИН ОБАВЉАЊА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА.

Члан 9.

~~(1) Влада прописује начела за унутрашње уређење Министарства, као и врсте организационих јединица, седишта и подручја за која се образују те јединице.~~

~~(2) Правилником о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места, министар – по претходно прибављеној сагласности Владе, утврђује делокруг и категоризацију организационих јединица Министарства, број, систематизацију, врсту, односно статус и опис радних места, радна места за која се предвиђају~~

~~посебни услови за њихово попуњавање, начин руковођења, планирања и извршавања послова.~~

ВЛАДА УРЕДБОМ О УНУТРАШЊЕМ УРЕЂЕЊУ И СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ РАДНИХ МЕСТА У МИНИСТАРСТВУ, УТВРЂУЈЕ ДЕЛОКРУГ И КАТЕГОРИЗАЦИЈУ ОРГАНИЗАЦИОНИХ ЈЕДИНИЦА МИНИСТАРСТВА, КАО И СЕДИШТА И ПОДРУЧЈА ЗА КОЈА СЕ ОБРАЗУЈУ ТЕ ЈЕДИНИЦЕ, ТЕ БРОЈ, СИСТЕМАТИЗАЦИЈУ, ВРСТУ, ОДНОСНО СТАТУС И ОПИС РАДНИХ МЕСТА, РАДНА МЕСТА ЗА КОЈА СЕ ПРЕДВИЂАЈУ ПОСЕБНИ УСЛОВИ ЗА ЊИХОВО ПОПУЊАВАЊЕ, НАЧИН РУКОВОЂЕЊА, ПЛАНИРАЊА И ИЗВРШАВАЊА ПОСЛОВА.

III. САРАДЊА МИНИСТАРСТВА

Сарадња са службама безбедности

Члан 15.

~~(1) Министарство непосредно сарађује са службама безбедности у Републици Србији кроз размену информација и техничку сарадњу, у складу са законом.~~

~~(2) Сарадња из става 1. овог члана заснива се на правима и дужностима утврђеним Уставом, законом, другим прописима и општим актима и на посебним облицима организовања и узајамног обавештавања у извршавању заједничких задатака.~~

МИНИСТАРСТВО НЕПОСРЕДНО САРАЂУЈЕ СА СЛУЖБАМА БЕЗБЕДНОСТИ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ КРОЗ РАЗМЕНУ ИНФОРМАЦИЈА И ТЕХНИЧКУ САРАДЊУ, У СКЛАДУ СА ПРАВИМА И ДУЖНОСТИМА УТВРЂЕНИМ УСТАВОМ И ЗАКОНОМ.

ПОСЕБНИ ОБЛИЦИ ОРГАНИЗОВАЊА И УЗАЈАМНОГ ОБАВЕШТАВАЊА У ИЗВРШАВАЊУ ЗАЈЕДНИЧКИХ ЗАДАТАКА МОГУ БИТИ УРЕЂЕНИ СПОРАЗУМИМА О САРАДЊИ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА.

Члан 20.

(1) Министарство може упутити свог представника изван територије Републике Србије ради ангажовања у дипломатско-конзуларном представништву Републике Србије или међународној организацији у циљу остваривања сарадње у области безбедности.

(2) Критеријуме и начин одабира представника за упућивање, њихов број, као и друга питања од значаја за обављање унутрашњих послова изван територије Републике Србије, прописује Влада: НА ПРЕДЛОГ МИНИСТРА.

Учешће у мултинационалним операцијама у иностранству

Члан 21.

На захтев међународних организација чија је чланица Република Србија или на основу потврђеног међународног уговора, запослени у Министарству могу, на основу одлуке надлежног органа - донете у складу са законом, да учествују у извршавању полицијских послова и других задатака у иностранству.

ПОЛИЦИЈСКОМ СЛУЖБЕНИКУ КОЈИ ЈЕ РАСПОРЕЂЕН ВАН МИНИСТАРСТВА ПРИПАДА ПЛАТА, ОДНОСНО НАКНАДА ПО ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА.

ПОЛИЦИЈСКИ СЛУЖБЕНИК КОЈИ ЈЕ УПУЋЕН НА СЛУЖБУ У ДИПЛОМАТСКО КОНЗУЛАРНО ПРЕДСТАВНИШТВО, ПЛАТА, ДОДАЦИ И НАКНАДЕ И ДРУГА ПРИМАЊА УТВРЂУЈУ СЕ ПРОПИСИМА КОЈИ СЕ ПРИМЕЊУЈУ НА ЗАПОСЛЕНЕ У ДИПЛОМАТСКО-КОНЗУЛАРНИМ ПРЕДСТАВНИШТВИМА У ИНОСТРАНСТВУ.

ОСНОВНИ КОЕФИЦИЈЕНТ ПЛАТЕ ПРЕМА ЧИНУ И ДУЖНОСТИ, ОДНОСНО ПРЕМА ЗАДАЦИМА И ПОСЛОВИМА КОЈЕ ОБАВЉА ПОЛИЦИЈСКИ СЛУЖБЕНИК УПУЋЕН НА ДИПЛОМАТСКО КОНЗУЛАРНО ПРЕДСТАВНИШТВО У ИНОСТРАНСТВО, ПРОПИСУЈЕ ВЛАДА НА ПРЕДЛОГ МИНИСТРА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА.

ПОЛИЦИЈСКОМ СЛУЖБЕНИКУ КОМЕ ЈЕ МИНИСТАР УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА ОДОБРИО РАД У ИНОСТРАНСТВУ ИЛИ У МЕЂУНАРОДНОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ, ОДНОСНО РЕГИОНАЛНОЈ ИНИЦИЈАТИВИ ПРИПАДАЈУ ПЛАТА И ДРУГЕ НАКНАДЕ, АКО ТА ПРАВА НЕ ОСТВАРУЈЕ НА ОСНОВУ БИЛАТЕРАЛНИХ УГОВОРА ИЛИ УГОВОРА ЗАКЉУЧЕНИХ СА МЕЂУНАРОДНОМ ОРГАНИЗАЦИЈОМ ИЛИ РЕГИОНАЛНОМ ИНИЦИЈАТИВОМ.

IV. ОРГАНИЗАЦИЈА И НАДЛЕЖНОСТ ПОЛИЦИЈЕ

Организација полиције

Дирекција полиције

Члан 22.

(1) За обављање полицијских и других унутрашњих послова образује се Дирекција полиције.

(2) У саставу Дирекције полиције су организационе јединице у седишту - управе, центри, јединице, специјална и посебне јединице полиције, и ван седишта - Полицијска управа за град Београд, подручне полицијске управе (у даљем тексту: полицијске управе) и полицијске станице.

(3) Специјална јединица полиције је Специјална антитерористичка јединица.

(4) Посебне јединице полиције у седишту Дирекције полиције су Жандармерија, Хеликоптерска јединица и Јединица за обезбеђење одређених личности и објеката, а у Полицијској управи за град Београд Полицијска бригада.

(5) Ради обављања полицијских и других послова у складу са карактеристичним својствима одређених подручја, могу се утврдити и унутрашње организационе јединице за координацију рада полицијских управа и полицијских станица на подручјима за које су образоване.

(6) Изузетно, од акта из члана 9. став 2. овог закона, организацију и делокруг специјалне и посебних јединица полиције, систематизацију, врсте, односно статус и опис послова радних места њених припадника, посебну опрему, средства и наоружање који се користе у обављању послова из делокруга тих јединица прописује Влада НА ПРЕДЛОГ МИНИСТРА.

Члан 23.

(1) Организационе јединице у седишту Дирекције полиције, Полицијска управа за град Београд и полицијске управе образују се тако да су радно и функционално повезане са одговарајућим организационим јединицама и пословима на начин да сродне полицијске послове из свог делокруга обављају на централном, регионалном и локалном нивоу.

(2) Дирекцијом полиције руководи директор полиције.

(3) Руковођење и одговорност у Дирекцији полиције заснива се на начелу једностарешинства и субординације.

~~(4) Специјална и посебне јединице полиције ангажују се одлуком руководиоца одговарајуће организационе јединице.~~

СПЕЦИЈАЛНА И ПОСЕБНЕ ЈЕДИНИЦЕ ПОЛИЦИЈЕ, КАО И ЖАНДАРМЕРИЈА АНГАЖУЈУ СЕ ОДЛУКОМ РУКОВОДИОЦА ОДГОВАРАЈУЋЕ ОРГАНИЗАЦИОНЕ ЈЕДИНИЦЕ.

~~(5) За ангажовање Жандармерије, руководиоца организационе јединице прибавља претходно одобрење директора полиције.~~

(6) Изузетно од ~~ст. 4. и 5.~~ СТАВА 4. овог члана, Специјална антитерористичка јединица, Хеликоптерска јединица и Жандармерија приликом ангажовања које обухвата употребу једног или више одреда у максималном капацитету, ангажују се одлуком руководиоца одговарајуће организационе јединице уз претходно прибављено одобрење директора полиције и претходно прибављену сагласност министра.

(7) Предлог за ангажовање садржи безбедносну процену и план активности.

(8) У случају хитности, план активности може бити достављен и накнадно, а најкасније 24 сата након ангажовања.

Надлежност Полиције

Послови Дирекције полиције

Члан 24.

Дирекција полиције:

- 1) израђује стратешку процену јавне безбедности;
- 2) доноси стратешки план Полиције;
- 3) учествује у изради кадровског плана, као и у утврђивању програма стручних обука и усавршавања у сарадњи са организационом јединицом надлежном за управљање људским ресурсима;
- 4) усклађује и усмерава рад полицијских управа и организационих јединица у седишту;
- 5) врши контролно инструктивну делатност рада полицијских управа и организационих јединица у седишту;
- 6) непосредно учествује у обављању одређених сложенијих послова из делокруга полицијских управа;
- 7) обезбеђује спровођење међународних уговора о полицијској сарадњи и других међународних аката за које је надлежна;
- 8) обавља послове међународне оперативне полицијске сарадње;
- 9) ствара потребне услове за одржавање и подизање оспособљености и спремности Полиције за деловање у стању повећаног ризика, ванредним ситуацијама, ванредном и ратном стању;
- ~~10) ради на решавању статусних питања грађана и издавању јавних исправа из свог делокруга;~~
- 10) РАДИ НА РЕШАВАЊУ СТАТУСНИХ ПИТАЊА ГРАЂАНА И ИЗДАВАЊУ ЈАВНИХ ИСПРАВА ИЗ СВОГ ДЕЛОКРУГА, ОСИМ ВОЗАЧКЕ И САОБРАЋАЈНЕ ДОЗВОЛЕ;

11) у полицијским пословима доприноси безбедносно-полицијској и наставно-научној активности.

Посебне мере за обезбеђивање јавног реда и мира

Члан 51.

(1) ~~Министар може наредбом да наложи Полицији, ради обезбеђивања јавног реда и мира или заштите здравља и живота људи да:~~

ДИРЕКТОР ПОЛИЦИЈЕ ИЛИ НАЧЕЛНИК ПОЛИЦИЈСКЕ УПРАВЕ ОДНОСНО ЛИЦЕ КОЈЕ ОНИ ЗА ТО ОВЛАСТЕ МОЖЕ НАРЕДБОМ ДА НАЛОЖИ ПОЛИЦИЈИ, РАДИ ОБЕЗБЕЂИВАЊА ЈАВНОГ РЕДА И МИРА ИЛИ ЗАШТИТЕ ЗДРАВЉА И ЖИВОТА ЉУДИ ДА:

- 1) привремено ограничи или забрани кретање на одређеним објектима, одређеним подручјима или на јавним местима;
- 2) привремено забрани настањивање на одређеном подручју или напуштање одређеног подручја;
- 3) спроведе привремену заштиту грађана кроз њихово напуштање одређеног подручја или објекта.

(2) Мере из става 1. овог члана морају бити орочене, а могу да трају док трају разлози због којих су одређене.

Електромагнетна средства

Члан 112.

(1) Електромагнетна средства, могу се употребити ради одбијања напада или савлађивања активног отпора лица.

(2) Употребом елетромагнетних средстава, у смислу овог закона, сматра се употреба електрошокера и електричне палице, који емитују електромагнетни импулс краткотрајног дејства.

ЕЛЕКТРОМАГНЕТНА СРЕДСТВА ЈЕ МОГУЋЕ КОРИСТИТИ САМО У СИТУАЦИЈАМА ГДЕ ПОСТОЈИ СТВАРНА И НЕПОСРЕДНА ОПАСНОСТ ПО ЖИВОТ ИЛИ ОПАСНОСТ ОД ОЗБИЉНИХ ПОВРЕДА И ГДЕ МАЊЕ ОПАСНА СРЕДСТВА ПРИНУДЕ НИЈЕ МОГУЋЕ УПОТРЕБИТИ.

Члан 132.

(1) Полазници који успешно заврше основну полицијску обуку дужни су да најмање пет година остану на раду у Министарству, док су полазници који успешно заврше специјалистичку обуку или обуку за лиценцу односно други вид специјалистичког сертификата, дужни да остану најмање три године на раду у Министарству или да накнаде трошкове стручног оспособљавања.

(2) Критеријуме по којима ће се вршити избор кандидата за полазнике основне полицијске обуке и друге облике стручног оспособљавања, права, обавезе и одговорности полазника обука, праћење, оцењивање, полагање завршног испита и издавање уверења, менторски рад у основној и специјалистичкој обуци, самовредновање и вредновање основне и специјалистичке обуке и стручног усавршавања, издавачку делатност, пружање услуга према трећим лицима и друга питања у вези са обуком и друга права, прописује Влада НА ПРЕДЛОГ МИНИСТРА.

Члан 133.

~~(1) Стручно оспособљавање и усавршавање у Министарству остварује се према одговарајућим програмима и плановима обука.~~

СТРУЧНО ОСПОСОБЉАВАЊЕ И УСАВРШАВАЊЕ У МИНИСТАРСТВУ ОСТВАРУЈЕ СЕ У СКЛАДУ СА ДЕФИНИСАНИМ ПОТРЕБАМА И ПРЕМА ОДГОВАРАЈУЋИМ ПРОГРАМИМА И ПЛАНОВИМА ОБУКА.

(2) Програме обука из става 1. овог члана, на предлог руководиоца организационе јединице надлежне за људске ресурсе, уз претходно прибављену сагласност директора полиције, доноси министар.

(3) У складу са програмима из става 2. овог члана, надлежна организациона јединица утврђује и спроводи планове реализације појединих облика обука.

(4) За потребе стручног оспособљавања и усавршавања, као и за потребе унапређења рада, Министарство остварује сарадњу са научним и образовним институцијама и бави се научно-истраживачким радом и издаваштвом.

У СЛУЧАЈУ ДА СЕ СТРУЧНО УСАВРШАВАЊЕ РЕАЛИЗУЈЕ НА УДАЉЕНОСТИ ВЕЋОЈ ОД 75 КМ ОД МЕСТА ПРЕБИВАЛИШТА ЗАПОСЛЕНОГ ИЛИ У СЛУЧАЈУ ДА ЈЕ ЗАПОСЛЕНИ ОБАВЕЗАН НА ЦЕЛОДНЕВНО ПРИСУСТВО У МЕСТУ СТРУЧНОГ УСАВРШАВАЊА, ЗАПОСЛЕНИ У МИНИСТАРСТВУ ЗА ВРЕМЕ ТРАЈАЊА СТРУЧНОГ УСАВРШАВАЊА ИМА ПРАВО НА СМЕШТАЈ, ИСХРАНУ И 20% ДНЕВНИЦЕ.

Начин и услови заснивања радног односа**Начин заснивања радног односа****Члан 135.**

(1) Радни однос у Министарству заснива се путем конкурса.

~~(2) Изузетно од става 1. овог члана, радни однос државног службеника заснива се и премештајем по основу споразума о преузимању из другог државног органа.~~

ИЗУЗЕТНО ОД СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, РАДНИ ОДНОС ДРЖАВНОГ СЛУЖБЕНИКА ЗАСНИВА СЕ ПО АУТОМАТИЗМУ ЗА ДИПЛОМИРАНЕ СТУДЕНТЕ КРИМИНАЛИСТИЧКО-ПОЛИЦИЈСКЕ АКАДЕМИЈЕ, КАО И ПРЕМЕШТАЈЕМ ПО ОСНОВУ СПОРАЗУМА О ПРЕУЗИМАЊУ ИЗ ДРУГОГ ДРЖАВАНОГ ОРГАНА.

(3) Радни однос у Министарству може се засновати само на местима која су предвиђена актом о унутрашњем уређењу и систематизацији, која нису попуњена и у случајевима када је попуна тог радног места у складу са донетим кадровским планом.

(4) Конкурс је обавезан за заснивање радног односа у Министарству када је његово спровођење обавезно утврђено законом или актом из члана 9. став 2. овог закона.

(5) Став 4. овог члана не примењује се у случајевима пријема кандидата са високошколских установа који се образују у складу са посебним студијским програмом за потребе Министарства по основу претходно закљученог уговора.

(6) Поступак и начин спровођења конкурса прописује Влада НА ПРЕДЛОГ МИНИСТРА.

Начин вршења безбедносних провера**Члан 142.**

- (1) Лице над којим се врши безбедносна провера дужно је да попуни и потпише Упитник о идентификационим подацима.
- (2) Уколико лице из става 1. овог члана одбије да попуни и потпише Упитник о идентификационим подацима, сматраће се да је одустало од поступка заснивања радног односа, пријема на обуку за обављање послова полицајских службеника, уписа на високошколску установу за потребе полицијског образовања или права по другом пропису.
- (3) Изглед обрасца Упитника из става 1. овог члана прописује министар.
- (4) Упитник из става 1. овог члана садржи податке који су утврђени законом о евиденцијама и обради података у Министарству.
- (5) Захтев за покретање поступка безбедносне провере за кандидате за пријем у радни однос у Министарство и на стручно образовање, оспособљавање и усавршавање за потребе Полиције, подноси организациона јединица Министарства надлежна за људске ресурсе.
- (6) Захтев за вршење безбедносних провера по захтеву других органа, односно правних лица, подносе ти органи, односно лица у складу са посебним законом.
- (7) Ради утврђивања континуитета испуњености услова за рад у Министарству, захтев за покретање поступка безбедносне провере за запослене, подноси њихов непосредни руководиоца, односно руководиоца организационе јединице у коју је запослени упућен, уколико постоје основи сумње да код запосленог постоје безбедносне сметње.
- (8) Захтев из става 7. овог члана могу да поднесу и полицијски службеници Сектора унутрашње контроле и Службе за безбедност и заштиту података.
- (9) Захтев за покретање поступка безбедносне провере са Упитником доставља се на поступање надлежној полицијској управи по месту пријављеног пребивалишта лица које се проверава.
- ~~(10) За поједина радна места у Министарству утврђена актом из члана 9. став 2. овог закона, у поступку вршења безбедносне провере обавезно је полиграфско испитивање.~~

Распоређивање и разрешење руководиоца стратешког и високог нивоа Дирекције полиције

Члан 150.

- ~~(1) Руководиоци стратешког и високог нивоа Дирекције полиције распоређују се по спроведеном интерном конкурс.~~
- ~~(2) Руководилац из става 1. овог члана распоређује се и разрешава решењем које доноси министар на предлог директора полиције, а на основу извештаја и рангирања кандидата по спроведеном интерном конкурс.~~
- ~~(3) Руководилац из става 1. овог члана разрешава се уколико не остварује резултате рада у оквиру компетенција радног места.~~
- ~~(4) Министар може да затражи од директора полиције предлог за распоређивање руководиоца из става 1. овог члана у случају да је то радно место непопуњено дуже од шест месеци, односно предлог за разрешење руководиоца из става 1. овог члана у случају да исти не остварује резултате рада у оквиру компетенција радног места.~~

РУКОВОДИОЦИ СТРАТЕШКОГ И ВИСОКОГ НИВОА ДИРЕКЦИЈЕ ПОЛИЦИЈЕ РАСПОРЕЂУЈУ СЕ ПО СПРОВЕДЕНОМ ЈАВНОМ КОНКУРСУ.

РУКОВОДИЛАЦ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА РАСПОРЕЂУЈЕ СЕ И РАЗРЕШАВА РЕШЕЊЕМ КОЈЕ ДОНОСИ МИНИСТАР НА ОБРАЗЛОЖЕНИ ПРЕДЛОГ ДИРЕКТОРА ПОЛИЦИЈЕ.

РУКОВОДИЛАЦ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА РАЗРЕШАВА СЕ НА ОБРАЗЛОЖЕНИ ПРЕДЛОГ ДИРЕКТОРА ПОЛИЦИЈЕ УКОЛИКО НЕ ОСТВАРУЈЕ РЕЗУЛТАТЕ РАДА У ОКВИРУ КОМПЕТЕНЦИЈА РАДНОГ МЕСТА.

МИНИСТАР МОЖЕ ДА ЗАТРАЖИ ОД ДИРЕКТОРА ПОЛИЦИЈЕ ПРЕДЛОГ ЗА РАСПОРЕЂИВАЊЕ РУКОВОДИОЦА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА У СЛУЧАЈУ ДА ЈЕ ТО РАДНО МЕСТО НЕПОПУЊЕНО ДУЖЕ ОД ТРИ МЕСЕЦА, ОДНОСНО ПРЕДЛОГ ЗА РАЗРЕШЕЊЕ РУКОВОДИОЦА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА У СЛУЧАЈУ ДА ИСТИ НЕ ОСТВАРУЈЕ РЕЗУЛТАТЕ РАДА У ОКВИРУ КОМПЕТЕНЦИЈА РАДНОГ МЕСТА

(5) Предлог из става 4. овог члана директор полиције је у обавези да достави министру у року од три месеца.

Распоређивање и разрешење руководиоца средњег и оперативног нивоа Дирекције полиције

Члан 151.

(1) Руководиоци средњег и оперативног нивоа Дирекције полиције распоређују се по спроведеном интерном конкурс.

(2) Руководиоца из става 1. овог члана решењем распоређује директор полиције, на предлог непосредног вишег руководиоца, а на основу извештаја и рангирања кандидата по спроведеном интерном конкурс.

(3) Руководиоца из става 1. овог члана решењем разрешава директор полиције по ОБРАЗЛОЖЕНОМ предлогу непосредно вишег руководиоца, уколико не оствари резултате рада у оквиру компетенција радног места.

Распоред рада полицијских службеника

Члан 154.

(1) Полицијски службеник дужан је у обављању полицијских послова да ради по посебном распореду рада (дневном или недељном) који одређује непосредни руководиоца.

(2) Непосредни руководиоца из става 1. овог члана дужан је да обавести полицијског службеника о распореду и промени распореда радног времена најмање 24 сата ПЕТ ДАНА пре промене распореда радног времена.

(3) Посебан распоред рада у смислу става 1. овог члана подразумева:

- 1) рад у сменама;
- 2) рад у турнусу;
- 3) рад суботама, недељама, празницима и другим нерадним данима;
- 4) рад ноћу;
- 5) учесталу нередовност;
- 6) прековремени рад;
- 7) приправност за рад.

(4) Рад у смени, односно обављање посла наизменично у периодима преподневног (прва смена), послеподневног (друга смена) и ноћног дела дана (трећа смена), у смислу овог закона, подразумева редован радни циклус где запослени у току календарског месеца, у оквиру редовног месечног фонда радних

сати, свој посао обавља наизменично у једном од наведених осмочасовних циклуса дана (у првој, другој или трећој осмочасовној смени), а на радном месту за које је одређено да се радна активност врши пуних 24 часа.

(5) Рад у турнусу, у смислу овог закона, подразумева редован радни циклус где полицијски службеник у току календарског месеца, у оквиру редовног месечног фонда радних сати, свој посао обавља наизменично у периодима дужим или краћим од осам часова, а на радном месту за које је одређено да се радна активност врши пуних 24 часа (12-24 - 12-48 или сл.).

(6) Рад ноћу, у смислу овог закона, подразумева редован радни циклус где полицијски службеник у току календарског месеца, у оквиру редовног месечног фонда радних сати, свој посао обавља у времену од 22 часа до 6 часова наредног дана.

(7) Учестала нередовност, односно обављање посла у учесталим нередовностима, у смислу овог закона, подразумева редован радни циклус где полицијски службеник у току календарског месеца, у оквиру редовног месечног фонда радних сати, свој посао обавља наизменично у периодима где није могуће унапред утврдити време радног ангажовања, а на радном месту за које је одређено да се радна активност врши пуних 24 часа.

Право на синдикално, професионално и друго организовање и деловање

Члан 169.

(1) Полицијски службеници и остали запослени имају право на синдикално, професионално и друго организовање и деловање остварују на законом утврђен начин.

~~(2) Полицијски службеници не могу бити чланови политичких странака, не могу се страначки организовати, нити политички деловати у Министарству.~~

ПОЛИЦИЈСКИ СЛУЖБЕНИЦИ НЕ МОГУ БИТИ АКТИВНИ ЧЛАНОВИ ПОЛИТИЧКИХ СТРАНАКА, НИТИ ПОЛИТИЧКИ ДЕЛОВАТИ У МИНИСТАРСТВУ.

(3) Полицијски службеници не могу у униформи присуствовати страначким и другим политичким скуповима, изузев ако су радно ангажовани.

(4) Поступање супротно одредбама из ст. 2. и 3. овог члана основ је за покретање поступка за утврђивање дисциплинске одговорности у смислу одредби овог закона којима се уређује дисциплинска одговорност запослених у Министарству.

Престанак радног односа

Посебни случајеви престанка радног односа

Члан 172.

Поред случајева престанка радног односа по сили закона утврђених другим прописима, полицијском службенику, односно осталим запосленима, радни однос у Министарству престаје:

1) када се утврди да су подаци о испуњавању услова за заснивање радног односа из члана 137. овог закона лажни - даном утврђења ове чињенице;

~~2) када се утврди да је престао да испуњава услове за заснивање радног односа предвиђене чланом 138. став 1. овог закона тач. 1), 2), 4), 5) и 7) овог закона - даном утврђења ове чињенице;~~

3) када се утврди да је правноснажном пресудом осуђен на безусловну казну затвора у трајању дужем од шест месеци - даном доношења решења о престанку радног односа;

4) ако је два пута узастопно оцењен негативном оценом - "недовољан - 1";

5) ако одбије одлазак на лечење од болести зависности након коначне оцене и мишљења надлежне здравствене установе;

6) ако, након завршеног лечења од болести зависности, настану околности утврђене новом оценом и мишљењем надлежне здравствене установе које узрокују потребу даљег лечења, односно ако је полицијски службеник, односно други запослени својим понашањем спречавао своје оздрављење.

Члан 189.

~~(1) Запослени у Министарству има право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада у висини трошкова само на територији општине или града запослења.~~

ЗАПОСЛЕНИ У МИНИСТАРСТВУ ИМА ПРАВО НА НАКНАДУ ТРОШКОВА ЗА ДОЛАЗАК И ОДЛАЗАК СА РАДА.

(2) Запослени нема право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада у случајевима:

1) да Министарство на други начин обезбеди запосленима могућност превоза за долазак и одлазак са рада;

2) да је актом органа јединице локалне самоуправе, односно града, омогућен запосленима долазак и одлазак са рада без накнаде.

(3) Промена места становања након заснивања радног односа, не може да утиче на увећање накнаде за долазак и одлазак са рада, осим ако промена места становања није последица настала премештајем, односно распоређивањем запосленог на захтев Министарства због потребе службе, односно организације рада.

(4) Начин остваривања права на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада, као и максималан износ накнаде који се може исплатити прописује Влада.

Тешке повреде службене дужности

Члан 207.

Тешке повреде службене дужности јесу:

1) одбијање извршења или неизвршавање законитог наређења руководиоца издатог током вршења или поводом вршења задатка;

2) самовољно напуштање радног места;

3) противправна примена полицијских овлашћења или злоупотребе статуса полицијског службеника;

4) издавање или извршавање противправног наређења;

5) непредузимање или недовољно предузимање мера из своје надлежности за безбедност лица, имовине и поверених ствари;

6) онемогућавање, ометање или отежавање извршавања службених задатака;

7) понашање које штети угледу Министарства;

- 8) спавање на радном месту, односно заузимање таквог положаја којим се онемогућава успешно вршење полицијских послова у току извршавања полицијског задатка;
- 9) долазак на посао под утицајем алкохола, опојних дрога и других психоактивних супстанци, односно конзумирање алкохола, опојних дрога и других психоактивних супстанци у току радног времена;
- 10) одавање података који носе ознаку тајности;
- 11) непрописно, неправилно или ненаменско коришћење, губљење или оштећење техничке или друге опреме, односно средстава којима је запослени задужен или их користи у обављању службених задатака, услед намере или грубе непажње;
- 12) бављење пословима који су неспојиви са службеном дужношћу;
- 13) поступање супротно одредбама члана 169. ст. 2. и 3. овог закона;
- 14) одбијање, неоправдано неодрживање или избегавање прописаног здравственог прегледа или злоупотреба права одсуствовања у случају болести;
- 15) одбијање, неоправдано неодрживање или избегавање стручног оспособљавања, усавршавања или друге обуке на коју се запослени упућује у сврху потребе посла или послодавца;
- 16) незаконит, несавестан, немаран рад или пропуштање радње за коју је запослени овлашћен, а које су проузроковале или су могле да проузрокују штету или незаконитост у раду;
- 17) повреда права запослених;
- 18) неоправдано изостајање са посла преко три радна дана у току једне календарске године;
- ~~19) самоиницијативно иступање полицијских службеника и осталих запослених у јавности и средствима јавног информисања у вези с радом, које је изазвало или би могло да изазове штетне последице по углед Министарства;~~
- 20) спречавање или ометање спровођења кривичног или другог поступка пред надлежним судом;
- 21) непријављивање кривичног дела, прекршаја или повреде службене дужности;
- 22) онемогућавање или ометање обављања послова унутрашње контроле;
- 23) непоступање по предложеним мерама Сектора унутрашње контроле за отклањање утврђених незаконитости;
- 24) негативан резултат теста интегритета;
- 25) непријављивање промене у имовинском картону;
- ~~26) чланство у политичким странкама и организацијама, страначко организовање или политичко деловање у Министарству;~~
- 26) АКТИВНО ЧЛАНСТВО У ПОЛИТИЧКИМ СТРАНКАМА И ОРГАНИЗАЦИЈАМА, СТРАНАЧКО ОРГАНИЗОВАЊЕ ИЛИ ПОЛИТИЧКО ДЕЛОВАЊЕ У МИНИСТАРСТВУ;
- 27) изражавање својих политичких уверења на раду;
- 28) лажно пријављивање повреда службене дужности.

Парламентарна контрола

Члан 222.

- (1) Народна скупштина обавља надзор над радом Министарства непосредно и преко надлежног одбора за унутрашње послове (у даљем тексту: Одбор).

(2) Одбор нарочито:

1) ~~разматра полугодишње и ванредне извештаје о стању безбедности у Републици Србији;~~

2) ~~разматра редовне и ванредне извештаје о раду Министарства;~~

1) РАЗМАТРА ТРОМЕСЕЧНЕ И ВАНРЕДНЕ ИЗВЕШТАЈЕ О СТАЊУ БЕЗБЕДНОСТИ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ;

2) РАЗМАТРА ТРОМЕСЕЧНЕ И ВАНРЕДНЕ ИЗВЕШТАЈЕ О РАДУ МИНИСТАРСТВА;

3) разматра годишње извештаје о раду Сектора унутрашње контроле;

4) надзире законитост трошења буџетских и других средстава за рад;

5) надзире законитост спровођења посебних доказних радњи дефинисаних у закону којим се уређује кривични поступак, мере циљане потраге и теста интегритета;

6) надзире поштовање политичке, идеолошке и интересне неутралности у раду Полиције;

7) утврђује чињенице о уоченим незаконитостима или неправилностима у раду Министарства и о томе доноси закључке;

8) извештава Народну скупштину о својим закључцима и предлозима.

(3) Министар, или лице које он овласти, подноси Одбору полугодишњи извештај о стању безбедности у Републици Србији, као и редовни извештај о раду Министарства.

(4) Министарство, по потреби или на захтев Одбора, подноси Одбору и ванредне извештаје.

Контрола рада Полиције и запослених у Министарству

Сектор унутрашње контроле

Члан 224.

(1) Унутрашњу контролу рада Полиције и других запослених у Министарству врши Сектор унутрашње контроле.

НАДЛЕЖНОСТ ПОСТОЈЕЋИХ ОДЕЉЕЊА, ЈЕДИНИЦЕ ИЛИ КАНЦЕЛАРИЈЕ КОЈЕ СЕ БАВЕ ПИТАЊИМА ИЗ ДОМЕНА УНУТРАШЊЕ КОНТРОЛЕ ПОЛИЦИЈЕ (ОДЕЉЕЊА ЗА ОЦЕНУ ЗАКОНИТОСТИ У РАДУ У УПРАВИ ПОЛИЦИЈЕ, ОДЕЉЕЊЕ ЗА БЕЗБЕДНОСТ И ЗАКОНИТОСТ У ЖАНДАРМЕРИЈИ И ОДЕЉЕЊЕ ЗА КОНТРОЛУ РАДА ЗАКОНИТОСТИ У УПРАВИ ПОЛИЦИЈЕ ЗА ГРАД БЕОГРАД) СЕ УКИДАЈУ И СВА НАДЛЕЖНОСТ ДОДЕЉУЈЕ СЕ САМО ТЕЛУ ЗАДУЖЕНОМ ЗА УНУТРАШЊУ КОНТРОЛУ ПОЛИЦИЈЕ.

(2) Сектором унутрашње контроле руководи начелник Сектора унутрашње контроле.

(3) Начелник Сектора унутрашње контроле редовно и периодично подноси министру извештаје о раду Сектора унутрашње контроле, а о радњама предузетим у циљу откривања кривичних дела подноси извештаје надлежном јавном тужиоцу.

(4) На захтев Владе и радног тела Народне скупштине надлежног за унутрашње послове, министар подноси извештај о раду Сектора унутрашње контроле.

~~(5) Сектор унутрашње контроле у року од три месеца од истека календарске године, јавно објављује извештај о раду за претходну годину са основним статистичким подацима о спроведеним активностима и постигнутим резултатима.~~

НАЧЕЛНИК СЕКТОРА УНУТРАШЊЕ КОНТРОЛЕ НАЈМАЊЕ ЈЕДНОМ ГОДИШЊЕ ПОДНОСИ НАДЛЕЖНОМ ОДБОРУ ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ИЗВЕШТАЈЕ О РАДУ СЕКТОРА УНУТРАШЊЕ КОНТРОЛЕ, КАО И ВАНРЕДНЕ ИЗВЕШТАЈЕ НА ЗАХТЕВ НАРОДНИХ ПОСЛАНИКА.

Превентивне активности

Члан 230.

(1) Сектор унутрашње контроле врши превентивно контролни надзор свих организационих јединица у Министарству.

(2) У циљу превенције корупције, Сектор унутрашње контроле примењује тест интегритета, спроводи анализу ризика од корупције и проверу промене имовног стања.

~~(3) У вршењу контроле, полицијски службеници унутрашње контроле могу примењивати тест интегритета као инструмент у сузбијању корупције.~~

У ВРШЕЊУ КОНТРОЛЕ, ПОЛИЦИЈСКИ СЛУЖБЕНИЦИ УНУТРАШЊЕ КОНТРОЛЕ МОГУ ПРИМЕЊИВАТИ ТЕСТ ИНТЕГРИТЕТА КАО ИНСТРУМЕНТ У СУЗБИЈАЊУ КОРУПЦИЈЕ НА СВИМ НИВОИМА И ПРЕМА СВИМ РАДНИМ МЕСТИМА.

(4) Тест интегритета подразумева симулирање реалне ситуације идентичне радним активностима тестираног, коју је тестирани дужан да решава, како би се увидела реакција и поступање тестираног службеника у конкретној ситуацији, без обавезе претходног обавештавања организационе јединице у којој је запослен тестирани.

СЕКТОР УНУТРАШЊЕ КОНТРОЛЕ МОЖЕ ПРИМЕЊИВАТИ ТЕСТ ИНТЕГРИТЕТА ПОШТУЈУЋИ ОСНОВНА ЉУДСКА ПРАВА И СЛОБОДЕ, КАО И ПРОФЕСИОНАЛНИ ИНТЕГРИТЕТ ТЕСТИРАНОГ СУБЈЕКТА. ЗАБРАЊЕНО ЈЕ ПОДСТИЦАЊЕ ЧИЊЕЊА КРИВИЧНОГ ДЕЛА ПРИЛИКОМ ПРИМЕНЕ ТЕСТА ИНТЕГРИТЕТА.

ТЕСТ ИНТЕГРИТЕТА, НА ОБРАЗЛОЖЕНИ ПРЕДЛОГ НАЧЕЛНИКА СЕКТОРА УНУТРАШЊЕ КОНТРОЛЕ И ЗАХТЕВА ЈАВНОГ ТУЖИОЦА, ОДОБРАВА СУДИЈА ЗА ПРЕТХОДНИ ПОСТУПАК ОБРАЗЛОЖЕНОМ НАРЕДБОМ. ПРЕДЛОГ, ЗАХТЕВ И ОДЛУКА О ПРИМЕНИ ТЕСТА ИНТЕГРИТА САЧИЊАВАЈУ СЕ У ПИСАНОМ ОБЛИКУ. ПРЕДЛОГ САДРЖИ ПОДАТКЕ И ЧИЊЕНИЦЕ КОЈЕ СУ ОД ЗНАЧАЈА ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ О ПРИМЕНИ ТЕСТА ИНТЕГРИТЕТА. У СЛУЧАЈУ НЕПРИХВАТАЊА ЗАХТЕВА, СУДИЈА ЗА ПРЕТХОДНИ ПОСТУПАК НАВОДИ РАЗЛОГЕ ОДБИЈАЊА.

ОДЛУКА О НАСТАВКУ ПРИМЕНЕ ТЕСТА ИНТЕГРИТЕТА, ОДНОСНО О ЊЕГОВОЈ ОБУСТАВИ ДОНОСИ СЕ У РОКУ ОД 72 ЧАСА ОД ПОДНОШЕЊА ЗАХТЕВА. ОДЛУКА О ОБУСТАВИ ТЕСТА ИНТЕГРИТЕТА МОРА БИТИ ПИСАНО ОБРАЗЛОЖЕНА.

(5) Сектор унутрашње контроле у сарадњи са Агенцијом за борбу против корупције врши анализу ризика од корупције.

(6) Анализа ризика од корупције у Министарству подразумева идентификацију ризика, израду регистра ризика и планова превентивних мера за њихово отклањање.

(7) У вршењу контроле, Сектор унутрашње контроле води евиденцију имовног стања руководиоца, као и за високоризична радна места у Министарству установљена анализом ризика од корупције, и врши контролу промене имовног стања.

(8) Руководиоци у Министарству дужни су да пријаве промене свог имовног стања које се евидентирају у личном имовинском картону који је депонован у надлежној организационој јединици.

(9) Евиденција из става 8. овог члана води се у складу са прописом о евиденцијама и обради података у области унутрашњих послова.

(10) Облике и начин примене теста интегритета, спровођења анализе ризика и вршења контроле промене имовног стања прописује министар.

Евидентирање и извештавање

Члан 240.

~~(1) Евиденцију притужби и извештавање о решавању притужби врше надлежне притужбене јединице у складу са прописом којим се уређују евиденције и обрада података у области унутрашњих послова.~~

ЕВИДЕНЦИЈУ ПРИТУЖБИ И ИЗВЕШТАВАЊЕ О РЕШАВАЊУ ПРИТУЖБИ ВРШЕ НАДЛЕЖНЕ ПРИТУЖБЕНЕ ЈЕДИНИЦЕ У ОКВИРУ ЦЕНТРАЛНОГ РЕГИСТРА ПРИТУЖБИ У НАДЛЕЖНОСТИ СЕКТОРА УНУТРАШЊЕ КОНТРОЛЕ У СКЛАДУ СА ПРОПИСОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈУ ЕВИДЕНЦИЈЕ И ОБРАДА ПОДАТАКА У ОБЛАСТИ УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА.

(2) Годишњи извештај о решавању притужби у Министарству јавно се објављује на службеном веб сајту Министарства.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа

Народни посланик Радослав Милојичић

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама Закона о полицији
Proposal of the Law amending and completing the Law on Police

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум), односно с одредбама Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Прелазни споразум):

- а) Одредба Споразума и Прелазног споразума која се односе на нормативну саржину прописа**
- б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума и Прелазног споразума**
- в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума**
- г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума**
- д) Веза са Националним програмом за интеграцију Републике Србије у Европску унију**

Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније није планирано уређење материје на коју се односи Предлог закона.

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније

- а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима**
- б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима**
- в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима**
- г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност**
- д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније**

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се

искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права.

Не постоје одговарајући прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност Предлог закона о изменама и допунама Закона о полицији, с обзиром да су предметне измене нису релевантне са становишта права Европске уније.

6. Да ли су претходно наведени извори права ЕУ преведени на српски језик?

Не.

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик ЕУ?

Не.

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

Не.

Потпис руководиоца органа органа државне управе, односно другог овлашћеног предлагача прописа, датум и печат

Београд, 30. септембар 2016. године

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Радослав Милојичић